

dens og Krisens Bekæmpelse, der er gennemført, har i Almindelighed været præget af ensidige Hensyn og Ufuldkommenhed.

Opgaven maa være at pege paa Foranstaltninger, der kan gøre Hovederhvervet rentabelt, samtidig med at der skabes økonomisk Basis for Arbejde og Fortjeneste, uden at gaa nogen for nær og uden at anvende udviklede og kostbare Metoder.

Nærværende Ændringsforslag er bygget paa praktiske Iagttagelser og efter Principper, som Verdens førende Økonomer er Talsmænd for.

Forslaget gaar ud paa at fastlægge en Sterlingkurs, der saa vidt muligt til enhver Tid betinger 5 pCts Rentabilitet i Landbruget.

Der udfindes et Indekstal, som giver Udtryk for Landbrugets Eksportpriser, som disse maa være for at opnaa fornævnte Forrentningsevne.

Indekstallet i Lovforslaget er baseret paa 25 pCt. af henholdsvis Korn-, Smør- og Baconværdi, 15 pCt. paa Kød og ca. 10 pCt. paa Værdien af Æg.

En saadan Lov vilde bevirke, at Værdien af Løn og anden Indkomst bliver konjunkturbestemt, og enhver Samfundsborger vil faa sin Løn i Forhold til Nationens Indtjeningsmuligheder.

Om Forholdet mellem de enkelte „Løn“ er det rette, er en Sag for sig og uden Betydning i denne Forbindelse.

Hovedsagen er, at det fundamentale bringes i Orden, før der bygges videre.

Arbejderne maa overbevises om, at en

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Formanden: Forinden Forhandlingerne paabegyndes, ønsker jeg over for Tingets Medlemmer at udtrykke en Beklagelse af, at jeg ikke paa et tidligere Tidspunkt i Nat traf Beslutning om Sagens Udsættelse til i Dag. Jeg beder Tingets Medlemmer undskyldte.

Ordføreren (Fr. Andersen): I mine Bemærkninger, da vi for et Døgn siden paabegyndte Behandlingen af denne Sag, understregede jeg paa det stærkeste den dybe Alvor, der ligger i hele den foreliggende Situation. Denne Alvor og de bestaaende Tilstandes Trusel mod Samfundets livsvigtige Interesser er ikke blevet mindre fra i Gaar til i Dag. Jeg maa derfor paa det dybeste

saadan Lov giver reel Basis for Arbejde og Fortjeneste, og at deres Bidrag til at opnaa økonomisk Ligevægt bliver *mindst* ved at benytte valutatariske Midler.

Paa Grundlag af nøjagtige Udregninger er det fastslaaet, at en Stigning i Vekselkurserne paa 40 pCt. *kun* betyder en Merudgift paa ca. 10 pCt. for et Normalbudget paa 3 000 Kr.

Formueejerne vil sikkert indse, at det er bedre at tjene en Kapital i mindre Kroner fremfor at sætte den til i store.

Efterhaanden som den almindelige Velstand, som Følge af en Indstilling efter disse Principper, stiger, vil Kronen sikkert igen vandre mod den oprindelige Guldværdi, uden at nogen af den Grund faar ringere Købeevne — tværtimod. Formaalet maa være, at Pengene faar den Plads, der tilkommer dem som Samfundets Tjener, og ikke, som Tilfældet er nu, som en streng Herre.

Landbruget er der sikkert ingen, der vil misunde, naar man ved, at en Gennemsnitslandmand, ud over en meget beskedent Driftslederløn, kun vil faa til Forrentning af Værdierne.

I denne Forbindelse kan det nævnes, at Smørprisen skal op paa 4 Kr. pr. kg. og andre Produkter i tilsvarende Pris, for at en Husmand med 12 Tdr. Land kan opnaa en Timebetaling paa 80 Øre.

Med dette som Grundlag og sammenlignet med de øvrige i Lovforslaget nævnte Timebetalinger kan det her fremførte Krav kun betegnes som yderst beskedent.

beklage, at det, saaledes som det fremgaar af Betænkningen, ikke er lykkedes at opnaa Enighed under Forhandlingerne i Udvalget, uagtet dettes Arbejde har været fortsat næsten uafsladeligt gennem en lang Række af Timer. Jeg maa hævde, at de, der hindrer Opnaelse af den Enighed, som efter mit Skøn er absolut paakrævet, paadrager sig et Ansvar, som, hvis man forstaar at vurdere det, ubetinget maa blive af en saadan Tyngde, at det knuger til Jorden.

Jeg er derfor ogsaa glad ved at kunne tilføje, at der ikke kan tillægges Regeringen og dens Partier nogen Del af Ansvaret for, at man ikke har kunnet naa frem til Enighed. Det er ikke saaledes, at der har raadet en stædig Fastholden ved ens eget, blot fordi det er ens eget. Det er ikke saadan, at Flertallet ikke har været at faa i Tale med Hensyn til Ændringer, der kunde begrundes som berettigede.